

Отже, можна сказати, що на даний період є потреба змінювати докорінно ситуацію, що склалася в державі, виводити соціальну сферу на новий, якісно досконалий рівень функціонування, а саме: розробити систему контролю, котра б забезпечувала цільове надходження коштів, спрямованих на освіту чи охорону здоров'я; поступово забезпечити зростання заробітної плати працівникам соціальної сфери, що стало б стимулом до їх удосконалення та ефективності надання ними певного роду послуг; затвердити на законодавчому рівні соціальних стандартів, які реалізуються на території всієї країни; побудувати міжбюджетні відносини відповідно до реальної вартості виконання соціальних функцій, що розраховуються на базі соціальних стандартів; перейняти позитивний зарубіжний досвід фінансування та підтримки соціальної сфери західноєвропейських країн. Оскільки проблеми фінансування і досі є актуальними, то потрібно розробляти більш ефективні шляхи їх подальшого вирішення.

Наук. керівн. Кліменко О. М.

Література: 1. Бідан В. Гуманістична складова соціальної політики в умовах економічних трансформацій / В. Бідан // Україна: аспекти праці. – 2011. – № 5. – С. 41–44. 2. Доходи населення [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>. 3. Проблеми бюджетного фінансування соціальної сфери та шляхи вирішення / О. В. Корнієнко // Економічний простір : зб. наук. праць. – 2011. – Вип. 46. – С. 172–179. 4. Насенко О. Органи місцевого самоврядування та видатки соціального спрямування: проблеми та заходи з їх вирішення / О. Насенко // Економіка та держава. – 2010. – № 1.

УДК 331.562–053.81(477)

Житченко В. О.

Студент 2 курсу
факультету економіки і права ХНЕУ ім. С. Кузнеця

АНАЛІЗ МОЛОДІЖНОГО БЕЗРОБІТТЯ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Анотація. Розглянуто головні проблеми безробіття серед молоді на сучасному етапі розвитку України. Проаналізовано її негативні чинники, наслідки, а також запропоновано можливі шляхи їх вирішення.

Аннотация. Рассмотрены основные проблемы безработицы среди молодежи на современном этапе развития Украины. Проанализированы ее негативные факторы, последствия, а также предложены возможные пути их решения.

Annotation. The main problems of youth unemployment at the present stage of development of Ukraine were described. Its negative factors and consequences were analyzed, and possible ways of solving them were offered.

Ключові слова: безробіття, економічний розвиток, ринок праці, товарний ринок.

Актуальність даної статті обумовлюється тим, що молодь – це основа майбутнього трудового потенціалу країни, вона впливає на суспільні процеси, виявляє майбутнє держави, використовуючи свою мобільність, гнучкість та інтелектуальний потенціал. Заохочення молоді у суспільні процеси країни є одним із найперспективніших напрямів забезпечення повної зайнятості.

Безробіття серед молодого населення України є однією з найгостріших соціально-економічних проблем у наш час. Усе це пов'язано з тим, що ринок праці і ринок освітніх послуг, також як і товарний ринок, розвиваються за законами попиту та пропозиції. Тому важливо контролювати баланс цих ринків для благополучного розвитку економіки України і суспільства в цілому. Досліджено даної проблеми в нашій країні завжди приділялася велика увага. Значний внесок зробили Г. Стендінг, Чершіна Н. В., В. Власов, Макарова І. К. та ін. [1].

Мета статті полягає у виділенні основних проблем працевлаштування молоді та напрямів їх вирішення.

Безробіття молоді – соціально-економічне явище, при якому працездатна молодь знаходиться в пошуку роботи і готова приступити до неї, але не може реалізувати своє право на працю.

© Житченко В. О., 2014

Безробіття несе з собою не тільки бідність значним верствам населення, а й духовну, моральну, моральну деградацію людей. Тому вирішення проблеми зайнятості населення є в числі найважливіших, першочергових завдань у будь-якій цивілізованій країні. Особливо гостро ця проблема позначається на соціально незахищеній верстві населення – молоді. В умовах ринкової економіки проблема зайнятості молоді стає особливо гострою. Майже половина безробітних у світі – молодь віком від 15 до 24 років. Молодь становить лише чверть від загальної кількості населення працездатного віку, а ймовірність безробіття для молодих людей втричі вище, ніж для дорослих [1, с. 86].

На сьогоднішній день, проблема зайнятості – одна з найактуальніших та серйозних проблем економічного розвитку і одна з найважливіших, що характеризують загальний стан макроекономіки. Безробіття вважається, з одного боку, важливим стимулятором активності працюючого населення, а з іншого – великим суспільним горем. Усі країни докладають багато зусиль для подолання безробіття, але жодній з них ще не вдалося ліквідувати його повністю.

За даними Держкомстату, в кризовий 2009 рік, кількість безробітних серед молоді в Україні становило понад 13 %, а це в два рази вище, ніж серед усього населення (більше 6 %). На початок 2013 року пропорція та ж: близько 18 % безробітних серед молоді (а це практично кожен п'ятий) і близько 9 % серед усього населення [2].

Держава намагається приділяти проблемам молоді якомога більше уваги. Але цих проблем, на жаль, чимало. Особливо зараз, коли всі верстви суспільства відчули на собі вплив кризи і нестабільності. Найбільш актуальні проблеми сучасної молоді – працевлаштування та відсутність можливостей для самореалізації. На думку багатьох дослідників, основними проблемами у сфері молодіжної зайнятості є:

- недостатній рівень заробітної плати;
- фактична відсутність першого робочого місця після закінчення навчального закладу;
- відсутність соціального житла та ін. [3].

Також ще однією проблемою є відсутність у молодого фахівця досвіду роботи. Для отримання посади в багатьох професіях недостатньо володіти лише теоретичними знаннями. Виходячи з цього, обов'язковою умовою, що пред'являються роботодавцем, є наявність практичної частини знань при прийомі на роботу. Такою умовою є три роки стажу роботи за фахом. Вирішенням даної проблеми може стати законодавче закріплення всіх роботодавців про обов'язковий прийом на роботу всіх випускників ВНЗ, які закінчили його з відзнакою або продемонстрували свої здібності в даній галузі на практиці.

Зростання безробіття серед молодих фахівців веде не тільки до погіршення рівня життя сім'ї молодого громадянина, а також до серйозних економічних втрат. У сучасній Україні не створено необхідних умов, які повною мірою сприяли б реалізації правових і соціальних гарантій на працю для молодих громадян. Молодіжна політика не має стабільну, сучасну, гнучку нормативну базу.

Відсутність перспектив на майбутнє в молодому віці особливо небезпечно. Саме з цього шару поповнюються ряди злочинців, наркоманів, членів екстремістських організацій. Тому працевлаштування молоді має бути об'єктом першочергових економічних і правових заходів.

Поліпшення становища молодіжної зайнятості може сприяти:

- розробка і прийняття спеціальних гнучких і нестандартних організаційних форм зайнятості, що передбачали б широке використання гнучких графіків робочого часу і закріплювали умови дії тимчасових і сезонних контрактів;
- створення окремої біржі праці (або спеціальних відділів) саме для працевлаштування молоді;
- подбати про створення робочих місць, що відповідають рівню кваліфікації працівників;
- проводити політику соціального забезпечення та соціальної допомоги з урахуванням соціальних інтересів і потреб молоді;
- встановити квоту для молоді при створенні нових місць на підприємстві;
- підтримувати молодіжне підприємництво.

Отже, оскільки молодь – це основа майбутнього трудового потенціалу країни, то варто створювати такі умови, завдяки яким молодь була б зацікавлена в регламентованих видах діяльності, сприяла б відродженню ціннісних орієнтацій до праці, які є основними засобами досягнення різноманітних цілей. Шляхи вирішення проблеми працевлаштування молоді існують, і дотримуючись їх, молодий фахівець зможе отримати роботу, відповідно до своєї кваліфікації і вмінь. Якщо вони будуть вирішуватись швидко й ефективно – це дасть поштовх до розвитку вітчизняної економіки, сприятиме становленню України як стабільної, розвинутої й процвітаючої держави. Для успішного і довгострокового працевлаштування молодих людей подальша робота з їх профорієнтації повинна здійснюватися спільно з профконсультантом служби зайнятості, представниками освітніх установ та роботодавцями. Тож розглянута проблема дуже актуальна у наш час та потребує подальшого дослідження та вивчення.

Наук. керівн. Кліменко О. М.

Література: 1. Синенко Н. Молодіжне безробіття в Україні та шляхи його подолання / Н. Синенко // Довідник кадровика. – 2007. – № 3. – С. 86–89. 2. Державна служба статистики України. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>. 3. Павленко Ю. Молодь потребує підтримки держави [Електронний ресурс] / Ю. Павленко // Дзеркало тижня. – 2009. – № 25. 4. Нікіфоров П. О. Фінанси України / П. О. Нікіфоров, А. О. Вольська. – 2008. – № 10. – С. 22–30. 5. Макроекономіка : навч. посібн. / О. М. Кліменко, О. М. Крюкова, В. М. Філатов та ін. ; під заг. ред. О. М. Кліменко. – Х. : ВД "Инжек", 2011. – 250 с. 6. Покришук В. Ринок праці України: сучасні тенденції зайнятості населення / В. Покришук, В. Крвальський, О. Пазюк // Україна: аспекти праці. – 2012. – № 5. – С. 3–9.